

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 48 (2273)

Велико Търново, четвъртък, 21 април 1966 г.

Цена 2 стотинки

ТАКЪВ БЕШЕ ЛЕНИН

От Лидия Фотиева

член на КПСС от 1904 година, делегат на XXIII конгрес

ЛЕНИН! Колко велика и съдържателна дума! Тя събира в себе си човешката мъдрост, знания, мечти, социалната справедливост, всичко прекрасно на нашата земя. И колкото да говорим и да пишем за Ленин, никога тази тема няма да бъде изчерпана — толкова много-много-много е неговата личност, толкова значителен е обаятиелен е целият му духовен облик. Колкото повече се отдалечава годините, когато е живял и се е борил за щастието на човечеството Ленин, толкова по-ярко изпква пред нас неговият величествен образ.

Една от най-прекрасните черти на Ленин е хармоничното съчетаване на личното и общественото в неговия живот. Никога не е имало дори най-малко противоречие между личния живот на Ленин и неговата политическа дейност. И само условно може да се говори поотделно за Ленин-вожд и Ленин-човек, защото във всяка стъпка в живота и дейността на Ленин виждаме едновременно и вожд, и човек. Посветил целия си живот на борбата за освобождаване на трудещите се от гнета на капитала, за преустройство на света върху справедлива социална основа, той намираше голямо удовлетворение, радост и щастие в това, което правеше, към което се стремеше, в името на което понасяше

невероятни трудности и лишения. Целият живот на Ленин е подвиг в името на народа, в името на прекрасното бъдеще.

Голямо качество в деловата работа на Ленин беше зачитането на колективна. Като ръководител на светската държава Ленин провеждаше строго и неотклонно дисциплина на колективно ръководство. Въпреки огромния си авторитет, той никога не решаваше въпросите сам. Ласкателството, подлизурството и угодничеството бяха немислими в обкръжението на Ленин. Честност и правдивост пред партията и народа, чувство за отговорност пред тях — ето какво изискваше Ленин от всеки работник и комунист.

Ленин беше строг и вискателен ръководител, дълбоко партийен и дълбоко дисциплиниран. Още от първите стъпки на светската власт той настоятелно се бореше за укрепване на дисциплината и революционната законност.

Ленин се отличаваше с изключителна работоспособност и организираност. Работеше много и до самозабрава, без да мисли за себе си.

Ленин умееше да цени и пести своето и чуждото време. Той не пропиряваше нито една минута. Никога и никъде Ленин не закъсняваше,

не караше да го чакат.

Ленин изискваше от работниците инициатива, бързина и изпълнителност, строга дисциплина, ясно разграничаване на задълженията — „за да знае всеки точно за какво отговаря“ — и лична отговорност от всеки за възложената му работа.

Ленин настойчиво се бореше с бюрократизма, разтукането и нарушаването на законите.

Най-голямата опасност за Партията, — казваше Ленин, — е откъсването от масите. Комунистът трябва да бъде сред масите, да познава техните нужди, настроения, желания, надежди. Никога да не лъже масите, да не скрива трудностите и тежестите на положението, колкото и големи да са те понякога, защото само опирайки се на масите светската власт може да победява всички трудности и да печели победи.

При цялата си строгост Ленин беше изключително сръден човек. Просто поразително е как той можеше, вършейки такава небивала напрегната работа и ръководейки такава огромна страна, да мисли за всеки отделен сътрудник, нуждаещ се от помощ.

С кристална чистота се отличаваше духовният облик на

Ленин. На Владимир Ильич бяха чужди завист, подозрителност, мнителност и тщеславие. Той не допускаше да се величае и хвали личността му, умееше да цени и пазя чувството за собствено достойнство на всеки човек, никога и никога не оскърбяваше, не унижаваше. С всеки съветски човек, какъвто и пост да заемаше той, Ленин говореше като с равен. Целият негов вътрешен и външен облик носеше печата на висока култура. И като председател на Совнаркома, и като ръководител на първата в света социалистическа държава, Ленин си остана такъв обикновен и скромнен, какъвто беше, когато живееше в емиграция.

Тази простота на Ленин и великата мъдрост, възпитана в него ни карат и ще ни карат да се прекланяме пред безсмъртния образ на вожд, приятеля и учителя на работническата класа и всички трудещи се.

Повече от 40 години изминаха от смъртта на Ленин. През цялото това време съветският народ под ръководството на Комунистическата партия упорито работеше за осъществяването на великите ленински завети. Съветските хора с право се гордеят със своите социални и икономически завоевания, със своите научно-технически и културни постижения. Ако хвърлим поглед върху изминатия път,

ще можем с увереност да кажем, че нашата партия, вярна на заветите на Ленин, води народа по ленински път. (АПП)

На националната конференция на археолозите

Както вече съобщихме, първият ден от конференцията на българските археолози, която започна работата във втория в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново, беше посетен на древната столица край Янтра.

За откриване на конференцията думата бе дадена на проф. Димитър Димитров, член-кореспондент на БАН и директор на Археологическия институт, който изтъкна, че конференцията на археолозите имат своя история и отразяват ръста на археологическата наука, в проучване миналото на нашия народ. Той подчерта, че решението за провеждане на настоящата конференция във Велико Търново съвпада и с излезлите важни документи за развитието на древния град, които сами по себе си са и заслужено внимание на Партията, Правител-

ството и народа към археологическата наука. По-нататък проф. Д. Димитров посочи, че това е и импулс, и същевременно поставяне на една огромна, отговорна задача — да се изчерпи всичко онова, което може да даде на науката Велико Търново.

Приветствия поднесоха председателят на излъком на Градския народен съвет инж. Недялко Калпачкиев, ректорът на Висшия педагогически институт „Бра-тия Кирил и Методий“ проф. Петя Русев. Изпратена бе телеграма до председателя на Общинародния комитет за развитието на Велико Търново акад. Тодор Павлов.

Съгласно програмата, пръв взе думата за доклад акад. Кръстю Миятев, главен ръководител на археологическите разкопки из дворцовия комплекс на хълма

Царевец в продължение на много години. Той след като се спира из историята на археологическите проучвания, извършени през последните години, направи подробен анализ на резултатите от разкопките на дворцовия комплекс. Акад. Кр. Миятев изтъкна, че това е един комплекс, който не е възникнал изведнъж, а в резултат на многовековно развитие, предшествувало основаването на Втората българска държава. Той разгледа подробно предназначението на отделните сгради и помещения на двореца и крепостната стена и се спира на строителната техника, материали, плановете, както и на находките, които хвърлят светлина върху културата на тогавашните обитатели на Царевец.

Накрая акад. Кр. Миятев се спира и на въпроса за реставра-

цията и консервацията, като застъпи схващането, че при решаването на този въпрос трябва да се подхожда внимателно, като се изхожда от наличните научни данни.

Арх. Борис Игнатов, ст. архитект при Археологическия институт и дългогодишен консерватор на старините на Царевец, направи подробен анализ на разкритите останки от крепостта и разгледа проблемите на консервацията на историческите паметници.

Интерес предизвикаха докладите на доц. Пею Бербеков, директор на Института за паметниците на културата, проф. Иван Дуйчев и ст. научния сътрудник Соня Георгиева, в които бяха разглеждани проблемите на консервацията в светлината на най-близките задачи, политическия и духовния лик на този важен център

през Средновековието.

За особеностите на паричния пазар през XIII—XIV в. научно съобщение направи ст. научният сътрудник Т. Герасимов, а директорът на Окръжния музей Хр. Нурков и сътрудниците при същия Н. Ангелов и Б. Султов се спираха на културно-просветната работа и археологическите проучвания на територията на Велико-търновския окръг през последните десет години.

Първият ден на конференцията приключи с посещение в музея на Втората българска държава.

Вчера работата на конференцията продължи с изслушване на доклади за разкопките през миналата година в Плиска. Преслаз, средновековния град Червен, за разкопки на средновековно селище и некропол в чашата на язовир „Тина“ при с. Виница, разкопки в Месембрия, Аполония, за античните храмове в Одосес и разкопки на тракийския гробница край Мъглиж.

НУЖНА Е УПОРИТА РАБОТА!

БЮРОТО на Окръжния организационен комитет по провеждане на III републиканска спартакиада на 18 април изслуша оценка за хода на спартакиадата в окръга.

Отчетено бе, че през втория кръг на спартакиадата са постигнати значителни успехи по участието на трудещите се и младежта в мероприятията на спартакиадата. Към 1 април организационните комитети рапортуваха, че имат 60 598 индивидуални участници, от които 17 034 от работническите и учреденските колективи, 8937 от селата, 10 565 от ученическите колективи, 22 300 от пионерските дружини и 1371 участници от студентската младеж. Добра дейност по спартакиадата отчитат организационните комитети във Велико Търново и Горна Оряховица. Похвала заслужават и физкултурните дружества „Червено знаме“ (Павликени), „Левски“ (Стражица), физкултурният колектив в Драганово и други.

Цифрите наистина са големи, но внимателният анализ, който бюрото направи, основателно буди тревога в организационния комитет. Благоприятните пролетни дни не създават мобилизация в общинските организационни комитети за ежедневен извеждане на трудещите се и младежта по спортните площадки. Голям брой от тези комитети буквално проспяха месеците януари и февруари, а в много от населените места, дори и през март, не се чувствуваше пулсът на спартакиадата. Така, например, през март още не се бяха включили във втория кръг от спартакиадата колективите на ДАП, ДИП „Елба“, ДИП „Д. Георгиев“ от Елена, ДИП „Първи май“, ТПК „Пчела“, „Здравна храна“ — Велико Търново, Пощата, „Комуналин услуги“, МТС — Горна Оряховица, „Наркооп“, „Зърнени храни“, Промкомбината — Павликени, „П. Цивков“ — Лясковец, ДЗС, „Хлебна промишленост“, „Текстилни влакна“, Промкомбината — Свищов, ДИП „Мизия“, ТХЗС и ТПК — Полски Тръмбеш и други.

Незадоволителна е работата на редица селски организационни комитети като Алеково, Страхилово, Килдарево, Самоводене, Полски Сеновец, Дъскоп, Долна Липница, Кесарево, Сушница и др.

Кои са засега основните недостатъци в провеждането на спартакиадата?

На първо място не всички градски и общински организационни комитети следят и ръководят отблизо проявите от спартакиадата. Не всички имат разработени ежеседмични графици за извеждане на работниците, служителите и учащите се по спортните площадки. Не се използва пълноценно и наличната материална база. Малко се прави за изграждането на спортни площадки. Слаба дейност развиват и някои местни агитационно-пропагандни комисии за популяризиране на физкултурните и спортните прояви. Липсват и нагледни материали, които да привлекат хората към участие в спартакиадата. Не се води борба против формализма в провежданите мероприятия — хората се изведат един ден на стадиона, игрището или спортната площадка и с това се счита, че задачата е изпълнена. Не всички водят и пълна документация на осъществяваните спортни прояви.

Някои организационни комитети не полагат достатъчно грижи за подготовката на отборите от Прегледа на спортната младост. Много от тях дори стоят настрана. Чужди на тази прекрасна проява са комитетите в Елена, Полски Тръмбеш, Сухиндол, Алеково, Златарица, Стражица, Овча могила, Карансеп, Камен...

Анализът на тези слабости налага да се вземат бързи мерки за активизиране дейността по спартакиадата. Преди всичко в близките дни всички организационни комитети трябва да изслушат оценка за хода на спартакиадата и подготовката на отборите от Прегледа на спортната младост. Необходимо е да се набележат и осъществят допълнителни мероприятия с оглед най-масовото извеждане на хората по спортните площадки. През май всяко предприятие, учебно заведение, учреждение, град и село трябва да организира свой физкултурен празник. Цялата предстояща физкултурна и спортна дейност да се свързва и посещава на предстоящия III конгрес на БСФС, VI конгрес на Профсъюзите и IX конгрес на славната БКП.

На работа, на упорита работа за претворяване в живо дело добрите помисли, за извеждане на Велико-търновския окръг на място, достойно за хилядите негови физкултурници и спортисти!

Иван ДИКОВ

секретар на Окръжния комитет на БКП, председател на Окръжния организационен комитет по провеждане на Третата републиканска спартакиада

ПО ПРИМЕРА НА ПЪРВИТЕ

Кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС „Комуна“ в с. Камен с голямо възбуждение посрещат предстоящата Девети конгрес на Българската комунистическа партия. След историческите решения на Осмия конгрес на БКП народът ни постигна големи успехи в изграждането на социализма. И нашите кооператори дадоха своя принос, като достойно изпълниха набелязаната програма за развитието на селското стопанство в Каменска община. Общата продукция нарасна 1.2 пъти, чистата продукция — 1.8 пъти, а производителността на труда — 1.6 пъти.

Надгостнопазният план за 1966 година, първата година от Петата петилетка, поставя още по-големи изисквания. Затова ръководители, кооператори и специалисти обсъдиха задълбочено новите задачи в растениевъдството и животновъдството, направила реална преценка на възможностите и резервите и установиха, че стопанството е в състояние значително да преизпълни плановите показатели.

Дълбоко убедени в правилното ръководство на Партията и Правителството за ускорено развитие на нашата страна по пътя на социализма и комунизма, в чест на Деветия конгрес на БКП и в отговор на призива на софиянци, те обещаха да превъзминат плана за общата продукция с 320 хиляди лева, а чистата продукция със 180 хиляди лева, като произведат в повече 185 тона пшеница, 360 тона картофи, 57 тона царевица, 386 тона домати, 300 тона лук, 30 тона месо, 80 хиляди яйца и други.

Производителността на труда ще се увеличи със 7 на сто спрямо 1965 година, като се обезпечи изпълнение на плана за техническия прогрес, с годишен ефект 140 хиляди лева. За внедряване на комплексната механизация ще работят една бригада и девет звена, които ще обработят 99 000 декара селскостопански култури.

Още отсеза кооператорите от Каменското стопанство претворяват в дела своите обещания. Планът за първото тримесечие е преизпълнен. По полята и фермите кипи неумореч труд.

М. Димитров
от Общественият редакция на
„Борба“ в Камен

КЪМ ГЛАВНИТЕ КУЛТУРИ — ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ

ЦАРЕВИЦАТА и захарното цвекло са основни култури за кооперативното стопанство в Павликени. Ежегодно те заемат над 30 на сто от площта на нивите. В сравнение с останалите полски култури — пшеница, ечемик, слънчоглед и др., тези две култури се отплащат най-добре на наполяването. Оценявайки получените резултати през последните три-четири години, когато от царевичката прибираме средно по 500 килограма зърно от декар, а от захарното цвекло над 4000 килограма, стопанството засява тези култури изключително на поливни площи.

През настоящата година ще отглеждаме 3500 декара захарно цвекло и 12 000 декара царевичка.

Само трактористите Ламби Неделчев, Христо Кътев и Борис Радев, които миналата година получили по 600 килограма царевичко зърно от декар, ще обработят комплексно механизирано по 1200 декара царевичка.

За улесняване разредването на захарното цвекло, което е най-трудоемък процес, тази пролет засяхме семената по пунктирния способ, с преустроени прикачки и навесни квадратно-гнездови сеялки. Посевите поникнаха много равномерно. Сега един кооператор разрежда дневно 1—1.4 декара посеви, докато по-рано не достигаше повече от 0.4—0.5 декара.

Сега сеем усилено царевичката. За борба с плевелите, едновременно

менно със сентбата, пръскаме почвата с хербицида симазин, с приспособената пръскачка ГАН-8. Ръчен труд при отглеждането ще се приложи само при поливките, като и тук ще се използват по-добре поливалческия инвентар и съоръженията за високопроизводително наполяване.

Увеличената степен на механизация и разполагането на тези култури на поливни площи, при високи норми на торене, ни дават основание да вярваме, че заплануваните добиви — по 580 килограма царевичка и по 4146 килограма захарно цвекло от декар — ще бъдат изпълнени.

Христо ГОРАНОВ
гл. агроном на ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликени

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ ПО ТРЕЗВЕНОСТТА

Вчера в салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя окръжна конференция по трезвеността. На нея присъствуваха над 140 трезвенници от окръга — хора от трите поколения. Тук бяха и другарите Иван Диков, секретар на Окръжния комитет на БКП, Тодор Попов, член на бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Стойко Добрев, член на бюрото на Националния комитет по трезвеността.

Като поздравил присъстващите и им пожела успех в борбата против алкохолизма и тютюнопушенето, др. Стойко Добрев изнесе доклад, в който се спира на решението на Политбюро на Цен-тралния комитет на Партията от декември 1965 г. за общонародно движение по трезвеността и кое наложено вземането на това решение, говори за извършената работа след изграждането на Националния комитет по трезвеността и за предстоящите задачи. Изказалите се 14 другари — хора от различни професии и въз-

расти, повечето от които активни участници в някогашните възбуждателни дружества, говориха за традициите на нашия народ в това отношение, за голямата полза, която може да допринесе движението за трезвеност, направили конкретни и ценни предложения.

Конференцията единодушно прие решение и избра Окръжен комитет по трезвеността и бюро от девет души с председател Тодор Попов и секретар Петко Ко-

Приятел на децата

(Нова експозиция в Централния музей на В. И. Ленин)

Ленин много обичаше децата. В мемоарната литература за живота на Октомврийската революция има не една страница, разказваща за тази негова черта, за това как той намираще свободна минута и ласкава дума за всяко дете, където и когато да го срещнеше.

В централния музей на Ленин в Москва неотдавна бе открита нова експозиция „Ленин и децата“. Нейните материали не само показват любовта на В. И. Ленин към децата, но и разкриват онази страна от дейността на първия ръководител на съветската държава, която бе насочена за благото на подрастващите граждани.

Експозицията „Ленин и децата“ ни връща към първите години на съветската власт. И в най-тежките дни от създаването на първата в света социалистическа държава В. Илич никога не забравяше младите граждани.

По инициатива на Ленин бѣ организиран съветът за зацита на децата, бяха издадени декрети за изпращане на физически слабите деца в летни колонии, за безплатна детска храна (на всички деца до 16 години), а по-късно — декрети за седмица на детето (призвие да се помогне на нуждаещите се деца) и закон за създаване на специална инспекция, която да води борба с безпризорността и детската престъпност.

По онова време здравето на децата особено безпокоеше Ленин и той при всяка възможност се стареше да прояви бащинска грижа за тях и в големите, и в дребните неща. На изложбата, например, има фотокопия на телеграми на Ленин до представител на народния комисариат за продоволствието в Крим: „... Плодовите консерви и сиренето в Крим да се изпратят изключително за храна на болните деца“. Телеграмата носи дата 20 юни 1919 г.

През декември 1923 година, когато бе създадено дружеството „Приятели на децата“, Ленин бе един от първите, който получи членска карта със следния надпис: „Настоящата карта е издадена на гражданина В. И. Ленин в потвърждение на това, че той има право да носи званието „Приятели на децата“.

Подписът на Ленин стои и под първите декрети за народното образование. Владимир Илич придаваше важно значение на работата на съветското училище. „Нашето училище, — писа той, — трябва да дава на младежите основни знания, умение да си изработват сами комунистически възгледи, то е длъжно да направи от тях образцови хора и участници в борбата за освобождаване от експлоататорите.“

Ленинските завети станаха основни правила на пионерската организация, създадена през 1922 година. В експозицията има писмо до Ленин от децата на първия отряд на дружината „Млади пионери“ в Москва:

„До вожда на световната революция В. И. Ленин.

Ние, първите ластовички на великото свободно детско движение, смело ще тръгнем към завоеване на поставената цел, да изтръгнем децата на работниците от обятията на улицата, да направим от себе си силни нравствено и физически бойци за щастието на трудещите се, имайки пред себе си примера на пионера на световната революция, чия то воля не можаха да сломят нито непосилният труд, нито

терорът на световния капитал.“

По-късно, след смъртта на Ленин, на пионерската организация бе дадено името на вожда.

Последният раздел на експозицията е посветен на най-славните страници от историята на пионерското движение, от които редици излязоха истински герои.

София СУСАНИНА
Агенция „Новости“

„Аз видях Ленин“

КОЛОНАТА бе дълга и хората чакаха дълго... Недоокакали изгрева на слънцето, тук бяха дошли хора от цялата съветска страна, от много страни на света. Аз се влях в колоната и с трепет очаквах срещата с великия вожда. Пред мен вървеше старя жена, придружена от внучката си. Зад мен, взел каската си в ръце, пристъпваше възрастен работник. Може би, той е от Сибир или Камчатка, а може би и от Владивосток или Украйна, от Урал или Закавказието — все едно, той беше съветски човек. Дошъл в Москва, той не пропускаше случая да види Ленин.

Трица от колоната! А хладилец!...

Колоната бавно се придвижваше към величествения мост. Неволяно чувствах, как се ускорява пулсът, как те обзема едно чувство велико, неповторимо. Тук всеки камък разказва история. Тук всеки камък говори за Ленин!

Тишина... Велика, тържествена тишина. Тишина, която говори! Тишина, в която чуваш пулса на Ленин, в която се чува залпит на Аврора и последният изстрел на интервентите. Чува се победният ход на петилетката, а като

заклучителен акорд звучат стъпките към комунизма. Ленин! Той лежи в саркофага, а хората живеят с него, работят с него и имат да дават своя отчет на него. В тази тържествена тишина ти чуваш пророческите думи на Ленин: „Никаква сила в света, колкото и зла да е, не може да победят бедността и мълчания на милионите и стотиците милиони хора, не ще вземе назад основните завоевания на нашата революция, сега те не са само „наши“, а всемирно исторически завоевания.“ И чуваш тяхната сила сега — толкова години оттогава.

Последен поглед към Ленин и чувствах, че този човек и в смъртта си е обаятелен и велик. Че с този човек можеш да тръгнеш милиони хора да се борят за своя, съветска власт, с неговото име и днес съветските хора строят комунизма, покоряват Космоса.

Излизаш от Мавзолея с едно чувство голямо, радостно, че и ти си видял Ленин, че и ти си бил с най-великия човек на нашия век...

Пред Мавзолея колоната беше дълга. Хората чакаха дълго. Те ще видят Ленин...

Янко ЗЛАТИНОВ
студент в Харков

Обновено училище

За училището в с. Българско Сливово се направи много. Преди всичко тук работи един млад и инициативен учителски колектив, който сериозно се зае с обзавеждането и разхубавяването на стайте и кабинетите. Няма учител, който да не е дал нещо за обзавеждането на материалната база.

До миналата учебна година нуждата от учебни помещения беше голяма, а воденето на занятията на две сменя пречеше за нормалната работа както на учителите, така и на учениците. Това се отразяваше и на успеха. С пристройката към училището се създадоха благоприятни условия обучението в средния курс да премине на кабинетна система. Направено е всичко възможно кабинетите да допълват и обогатяват учебните въпроси.

Много, да не кажем почти всички, нагледни средства са изработени от учителите през време на лятното дежурство. Гордост за училището са добре обзаведените работилници за трудово обучение. Наред с идеалната чистота, поддържана на работните места, тук могат да се видят красиво изработените и подредени с вкус шкафчета — дело на учениците. Под ръководството на преподавателя Марин Сребров те направиха и големи шкафове, комбинирани с гардероби за опазване на нагледните помагала, като уредите по физика, картите по история и география и др. Тоалетните масички, аптеките и стенните лампи по нищо не отстъпват на тези, които виждаме на пазара. Сега учениците работят шкафчета-маси за поставки на телевизор.

Има какво да се види и в кабинета по шев и готварство. Наред с шевните машини, бифетите, сръчните ръце на учениците са изработили възглавнички за столовете, уредили са уютно, а сега работят покривки за масите.

Кабинетът по математика разполага с много таблици, схеми и други нагледни средства. Набавени са и предмети за практическа работа. А в кабинета по български език има и библиотеката с онези произведения на наши и чужди автори, които се изучават. Тези книги се използват и за упражнения в часовете. Кабинетът разполага и с електрически грамофон, с фонотека, от която могат да се чуят речитали на изтъкнати изпълнители.

Интерес представлява и кабинетът по пеене и рисуване, музейната сбирка, кабинетите по руски език, по физика, по биология и химия, физкультурният салон.

Много е направено за по-результатна работа и при обучението в началния курс.

В училището се поддържа изрядна чистота. За да са чисти и в ред кабинетите, дял имат дежурните, които предават и приемат с оценка за чистотата. Това се отчита по точки в началото на всяка седмица. Още от миналата учебна година е въведено самоуправление. Тук работят и различни клубове, чийто приятели са учителите.

Разбира се, може да се добави и много повече към направеното досега. Сили и възможности за това има. Те са в добре сплотения колектив на учителите, в отзивчивите и трудолюбиви ученици.

К. ГАЙДАРОВ

Скъпи реликви от априлското въстание

Въстаникът Пенчо Колев Кюркчиев от село Бяла черква.

ТАЙНИТЕ ПРИГОТОВЛЕНИЯ за въстание през пролетта на 1876 година бързо увлекли не само посветените в народното дело, но и техните близки. Въодушевеният в селищата на Първи Великотърновски революционен окръг растяло с всеки изминат ден. Една от първостепенните задачи, стояща пред апостолите, била снабдяването на населението с оръжие и местните комитети събирали средства и ги изпращали в окръжния център. Навсякъде по селата тайно вечер се леели куршуми и се правели пушки.

В дома на дядо Дончо от Бяла черква, на Славчо Колев от Михалци, на Иван Панов и Георги Измирилев от Горна Оряховица се правели фишци. В тази дейност активно участие вземали и жените. В Габрово ножащите изработвали саби. Един от тях изкусни майстори, чийто стока била закупена от севлиевци, бил Петър Качето от Габрово. По поръчка на Горнооряховския комитет Петър Тасев, също от Габрово, изработил 100 саби. Ковачите Димитър Минев от Михалци, Тодор Рачев и Трифон Рачев от Бяла черква, Паскал Иванов от Мусина, Киро Маринов от Сухиндол правили коси, ножове, саби и кини, с каквито била снабдена четата на поп Харитон. По специално указание на Йонко Каравозов, Йонко Колев от Ново село направил два топа.

Една малка част от това оръжие днес е запазено и се съхранява в окръжните музеи във Велико Търново, Габрово, Ловеч и музейните сбирки в селата Батомешо, Кръвеник, Мусина и Бяла черква.

Иречек за Велико Търново

КОНСТАНТИН ИРЕЧЕК е един от първите научни изследователи на нашите земи. Събрал, обработил и публикувал материали за историята, географията, етнографията и пр. на нашата страна. По време на петгодишното си пребиваване в България непосредствено след Освобождението (1879—1884 г.), той успява да се запознае твърде задълбочено и разностранно с историята и бита на българите и да опише красотата на Родината ни с истинско откровение на един просветен турист. Прекрасните му очерци в „Пътешествия из България“ и сега служат за източник на първичен материал за учение и за хората, интересувани се от България.

Значително място — около 27 страници — Иречек е посветил на Велико Търново. С перото на голям майстор той се спира подробно на местоположението и релефа на града и околностите му, на сградите, улиците, черквите, населението и пр. Особено място отделил на историята на столицата на Втората българска държава и свързаните с това обекти: Царевец, Трапезица, Асенова махала, турската махала.

И във всички случаи авторът не пропуска да изкаже своето възхищение от оригиналната архитектура и панорамното разположение на древния град, от чудните зони на Янтра. За него той е чувал много по-преди, но младата българска буржоазия,

не положила никакви грижи за проучване историята на тая старя столица, се събразявала кои от чуждите си гости да пуска тук... „Видях първи път старопрестолното Търново, което толкова желяза да гледам със собствените си очи, но българското правителство в китайското си недоверие не ми го позволяваше, като се биеше, че този „европеец“ всичко ще гледа и всичко ще пише...“

И ето, че най-после на него му се удава такава възможност. На път от Габрово през Дряново за Русе „късно вечер“ се запознава с и Велико Търново. „... Най-после покрайнината се отвори и ето пред нас нощна картина със съвременно мащешки ефект! Стори ми се, като че непосредствено под звездното небе на извездиха огромена продълговата мрежа в трептящи светлини, които чудно бяха разположени нагоре и надолу и при всяко завиране на шосето променяха своето положение като изгиваха искри на блещуците...“

Голяма популярност у нас е придобила в последно време мисълта: „Обходих целия свят — никъде не срещнах красотице на Търново. Малко само наподобяваше град Константин в Алжир...“, която се приписва на К. Иречек. Въсъщност, съдейки от издадените у нас шест негови книги и тритомното академично издание „Из архива на Константин Иречек“, обхващащо периода до края на живота му, такава нещото той не е казал. Това е само едно грубо и невярно перифразирание на неговото определение: „В цяла Европа няма нищо подобно...“ и че според мнението на неговия „много протъртувал приятел г. Е. Кюел само един африкански град много приличал на Търново: Константин (римската Сирта) в Алжирско...“

От Велико Търново той наистина е бил очарован и свързва за познаването на чужденеца с България на всяка цена е посеще-

нието и на тоя град — „Най-лесният начин за пръв оглед на българските земи е посещение на трите главни града София, Пловдив и Търново“.

Пак в същата книга той прави една по-пълна и по-конкретна характеристика за Велико Търново, констатирайки: „Търново в Европа е истински чиниум по своето положение. Всички пътешественици били изненадани не само от живописността, но и от оригиналността на цялата постройка: трапезоподобни скалестни тераси, отдалечи като острови една от друга, сиви отвесни спускове без живот и растителност и между този лабиринт природни акрополи чудно се извива сребърният пояс на Янтра“.

За тая мисъл той взема в предвид навърно и впечатлението на Момтеж, Григоревич, Барт, Лезжан, Феликс Каниц, Никита Акоминат и други посетители на Велико Търново, чийто произнасяния той е ползвал и на които се позовава в характеристиките на града и други аспекти.

Въпреки че книгата е твърде оскъдна на илюстративен материал (само 23 фигури), авторът е поместил една схема и четири снимки на различни части от града, които правят описателната страна по-силна и по-убедителна.

Марин Ал. КОВАЧЕВ

Откликват и пенсионерите

Отечественофронтовците от 28-ма иззова организация в старинния квартал „Гурко“ — Велико Търново дойдоха на 8 април т. г. на събрание в клуба с особена радост. Нима пенсионерите и домкинците — старите търновци — ще стоят настрана, няма Възвизането на Общонародния комитет не е и към тях? И още тук на събранията 11 души записана за фонда „Развитие на Велико Търново“ сумата 48 лева.

А. Кирякова

ВЕРЕН ДРУГАР, ЛЮБИМ УЧИТЕЛ

ЛЮШНА ЛЕК ВЕТРЕЦ. Накъдри маранята. Свежият въздух се примеси с мирис на цъфнали клоии, на рохава пръст и на колендро. Над местността Лякята ека плавна и уютна песен. Пет радостни жени и млади новсти от бригадата на Марин Попов в Поликраище. Пет и работят...

Презаля падне. Кооператорките оставят мотиките и калашниците и подредените като момински градини блокове и насядат на групи край тучините поляни. Обед е — време за храна и отмор.

Приближавам до групата на кооператорите от звеното на Стефан Ангелчев. Посрещат ме радостни и засмени хора. Скача и съпругата на звеноводата — изтъкнатата високодобиничка Петракня Ангелчева. Десет години тя беше звеноводката. Десет години води звеното си по пътя на благодеянието.

Обедът е привършен. А до края на почивката остава още много време. Какво ли дотогава ще правят кооператорките? За да отговорят сякаш на недоумението ми, висока, възвуха кооператорка извади от кошницата си дебела книга — романа „На живот и смърт“ от Димитър Ангелов.

Сетне научих, че това е Мария Венкова Симеонова, просветничката на звеното.

Било е преди месец, когато звеното решава да бъде прочетен колективен популярния роман. И както всяко решение на звеното, и това става действителност. През всяка обедна почивка се прочитат по няколко страници, а днес ще бъдат прочетени и последните. Затова интересът е така много повишен, затова всички с трепетно мълчане очакват да чуят завършката на славната епопея.

„На живот и смърт“ е първият роман, който звеното прочита през тази пролет. Още не прелистили половината от страниците на книгата, кооператорките мислят за следващата, за следващите, по-точно, книги. А те са наблязали доста литература, която ще прочетат на кира до края на селскостопанската година. Едни от предадените книги са четени самостоятелно от някои членове на звеното, затова се предлагат други. Целта е всеки да научи колкото е възможно повече, по-много книги да бъдат прочетени, при това хубави, интересни, незабравими.

— И не само романи четем колективно, — пояснява ми Петракня Ангелчева. — Да речем, че в новия брой на

„Жената днес“ ми направиха силно впечатление някои материали. Вземам списанието със себе си и на другия ден го нося на полето. Прочитам го колективно. Всеки от нас споделя мнението си, одобрява добрите постъпки, порицава недостойните. И не само това списание! Тук донасяме вестници, в които е писано за високи добии, разказан е опитът на първенци. Разглеждаме материала и се стараем да работим по описания начин.

— Как са могли да изкарат повече от нас? — обажда се обветрената Стефанка Николава. — Това за нас е много интересно. Прочетем го, споделяме с бригадира, с агронома, и сетне и ние така работим, стараем се да достигнем техните успехи. Нека не се хвалим, ама тези наши успехи са малко да получим по пет хиляди двеста и осемнайсет килограма захарно цвекло от декар, по осем хиляди сто и шейсет килограма домати, четири хиляди килограма дини или пък по хиляда двеста и трийсет килограма тютюн?

С кооператорите от звеното за комунистически труд на Стефан Ангелчев сега може да говорите за редица книги. Всяка от жените ще ви изброи имената на книги, про-

четени колективно през зимата. Всички бяха редовни посетители на сбирките, които звеното правеше всеки петък в клуба на бригадата. През тези истински оползотворени зими вечери кооператорките прочетоха редица интересни книги. Ето заглавията на някои от тях: „Танго“, „Сърчице-струна“, „Пролетни води“, „Открити хоризонти“...

В задружното звено за комунистически труд на Стефан Ангелчев книгата е верен другар и любим учител. Тя обогатява живота на хората, прави го по-смислен и съдържателен, тя проправя пътя към висините на знанието.

Н. КОТЕВ

КОЯ Е НАЙ-ХУБАВАТА ПОЩЕНСКА МАРКА?

През 1965 година фондът на българските пощенски марки се обогати с още 83 марки, общият тираж на които надхвърля 63 милиона екземпляра.

Филателистите имат възможност да посочат коя според тях е най-хубавата българска пощенска марка, издадена миналата година, като участвуват в конкурса на в. „Отечествен фронт“, условията за който са публикувани в броя от 24 март тази година. Всеки участник в конкурса ще получи хубав филателен подарък. Адрес: Редакция на в. „Отечествен фронт“, бул. „В. И. Ленин“ 47, София — за филателния конкурс.

За излюпените в инкубатора малки пуйчета до двадесет дни в люпилията на ТКЗС „Октомврийска победа“ в Поликраище се грижи комсомолката Пенка Милкова. В резултат на добрите условия и редовно хранене на пуйчетата е намалена смъртността.

ЗАВИСИ ОТ РЪКОВОДИТЕЛЯ...

ОЩЕ ОТ ПЪРВИТЕ ДНИ на тази година за бригадир на фермата за уговяване на телата над шестмесечна възраст в Патреш бе определен Вачо Йорданов Минчев, секретар на партийната организация при ТКЗС. На който и сектор да е бил той досега, винаги се е справял с чест. Като дългогодишен завеждащ фермата за свине-майки осигурява редовното изпълнение на плана и. Животноводите активно участват в организирането на различните форми на политическа и културно-масова работа. Заслужено фермата бе удостоена със званието „Колектив за комунистически труд“.

Вачо Минчев се отличава със своето голямо трудолюбие в работата, което пролича и в говедовъдната ферма още през първото тримесечие. Той елюти и ентузиастична колектива. Не закъсняха и резултатите през това време. С близо 2400 кг е преизпълнил планът за тримесечието за телешко месо. На първо място тук е Недко Кръстев, който сам има 1300 кг над плана, при среден дневен прираст 0,807 кг.

Успехите проличава и в самите обори, които се поддържат в ред и чистота. Което и да посети човек работните места на животноводите, винаги ще саври помещението и телетата чисти и трудно е да кажем, коя група телета е в най-добро състояние. За пример е работата на Марин Парашкевов Банов — партиен отговорник и на теларката Темецка Душкова — член на партийното бюро. Те, и всички животноводи, редовно участват в школата за масово-политическа и зоотехническа просвета, ръководена от участковия агроном Александър Банчев.

За тези успехи особен дял се пада и на партийната група във фермата. Препечеляйки своите възможности, комунисти и безпартийни, в чест на Деветия конгрес на БКП, обещават да преизпълнят годишния си план и се включват в движението за извоюване на званието „Ферма за комунистически труд“.

Стоян ВЪРТИНСКИ от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

БОРБАТА С БОЛЕСТИ-

ТЕ, неприятелите и плевелите е основен проблем при отглеждане на различните култури. От данните на различни международни организации, изтъкнати научни работници и специалисти се вижда, че загубите, които се нанасят на световното селско стопанство от тях са огромни. Само за една година загубите, причинени от плевелите, например, са равни на количеството зърно, достатъчно да изхрани над 100 милиона човека. Ето защо привличането в срок и качествено всички растително-защитни мероприятия са от решаващо значение за получаване на повече селскостопанска продукция.

От опит се убедихме, че успешният изход от борбата с болестите и неприятелите по културните растения зависи преди всичко от наличната техника. В нашето стопанство притежаваме шест ГАН-8, един ОВТ-1, два ОНК към „Болгар“, девет ОНК към ДТ-14, вентилатори и един аерозолен носим реактивен генератор. След добро ремонтване и регулиране на растително-защитната техника, ние сме в състояние да водим борба по всички фронтове. По-късното на пшеницата извършваме със самолет.

В нашето стопанство се използват агротехнически, химически и отчасти биологически начини за борба с болестите и неприятелите по селскостопанските култури.

В основата на химическия метод на борба лежи принципът: да се внедряват в произ-

РАСТИТЕЛНАТА ЗАЩИТА — НЕИЗЧЕРПАЕМ РЕЗЕРВ

водството по-слабо отровни препарати, изпитани при наши условия и ефикасни, т. е. причиняващи висока токсичност по отношение на плевелите и неприятелите и предпазване на растенията от болести. През 1964 година в Драганово в 80 декара лозе с винени сортове поникнаха много и най-различни плевели, като трясот, повилица, шир, бутрак, великденче, родилна трева, ленка и др. Бутракът достигна до 34 растения на 1 квадратен метър и височина 0,4—0,6 метра. Това допринесе за силно уплътняване на почвата и създаване на благоприятни условия за развитието на болести. През пролетта на 1965 година почвата в лозето беше третирана със симазин 1,6 килограма на декара, разтворен в 80 литра вода. Резултатите, макар и в сушава година, са отлични. Трясотът пожелтя и остана в потиснато развитие до края на вегетационния период. Повилницата, ширът, лободата и др. плевели израснаха на малка височина и към началото на юни започнаха да пожълтяват. Бутракът още във фаза котиледони започна да пожълтява и загина около 95—98 на сто. Повреди по лозите нямаше.

По-миналата година за септември бяха определени 400 декара люцернови посеви. Беше извършено двукратно прашане с дебелин, но не бе спазено благоприятното време. Стопанството получи 4—6 килограма среден добив люцерново семе от декара. През 1965 година, обаче, ние редовно следихме появата и плътността на неприятелите в семепоизводните посеви и установихме най-благоприятния срок за прашане. С двукратно прашане, в моментите когато неприятелите бяха най-уязвими, ние постигнахме добри резултати. Добивът на люцерново семе за отделните бригади е 35—50 килограма от декара, което прави от 98 до 140 лева доход на декара.

Тези примери са достатъчни да покажат големия икономически ефект от навременното прилагане на качествени и целенасочени растително-защитни мероприятия.

Още в средата на март пристроихме прикачните и навесните селски за селбата на слягчоглед и царевича. Едновременно със селбата на слягчоглед с помощта на ГАН-8 за борба с плевелите се внесе редовно по 0,150 кг прометрин върху 1300 декара.

За бързо и качествено извършване прашането на есениците за борба с плевелите ние използваме хербицидите от групата 2М-4Х. С тях започнахме да работим още при 8—10 градус С на въздуха и досега сме напращали над 6000 декара. Тези препарати имат по-широк диапазон на токсично действие върху видовете плевели и дават възможност да се работи по-леко и без

задръстване на разпръскавачите.

При селбата на царевича ние ще извършваме с едно минаване три операции, а именно — селба, торене и внасяне редовно на симазин за борба с плевелите. Това ще ни помогне навреме да внесем определени количества минерален тор точно в реда и всеки загат декара ще бъде третиран с хербицид.

В зеленчуковото производство има редица тъкности, за решаването на които голям дял се пада и на растителната защита. Краставиците — парниково производство, през 1965 г. заемаха към 4000 рами. Поради големите валели краставиците бяха нападнати от брашнаста мана и акари.

С използването на фунгицида акарицид каратан ние решаваме 100 на сто този въпрос. С прилагането на 100 гр. от препарат каратан за 100 л постигнахме пълно опазване на краставиците растенията от брашнаста мана и появилите се акари. При употребата на този препарат не спазваме карантинен срок при беритбата, както при употребата на нитратин, паратин, карботион и други.

В момента прашим ранното зеле с препарат дебелин за предотвратяване нападения от ларвите на зелевата муха. При започването на това прашане само с една седмица това става безпредметно.

Настъпва периодът на усилената работа по растителната защита. Въпреки есенно-зимните и зимно-пролетните прашания, ние започнахме третиране срещу къдравостта и листните въшки. За ефикасно извършване на борбата използваме 0,3—0,4 на сто берцема фербам с прибавка на 0,2 на сто фонетин. Започваме прашането на сливовите градини с 0,250 гр аспер.

За едновременно борба срещу струпясването по ябълките и крушите и акарите използваме аспер с прибавка на келтан.

Всички растително-защитни мероприятия в нашето стопанство се организират и извършват тогава, когато се установи кой вид вредители или болест е налице в насажденията. След установяване на причинителя на повредата ние определяме метода, машините и средствата за борба.

По предварителни изчисления само от някои навреме извършени растително-защитни мероприятия и опазване на селскостопанската продукция кооперативът ще получи над 100 000 лева.

За сегашния етап на развитието растителната защита е разковичето за получаване на повече пълноценна, висококачествена и евтина селскостопанска продукция.

Гено НЕОВ

гл. агроном на ТКЗС — Драганово

Да се спазва трудовото законодателство

Много стопански и инженерно-технически и професионални ръководители със загриженост работят за изпълнението на задачите по безопасността и хигиената на труда в предприятията. Ежедневно внедряват мероприятия за подобряване на трудовите и битовите условия, оценяват огромния резерв за изпълнение на стопанските задачи.

Въпреки по-трудните условия на работа и голяма отдалеченост на цеховете, ръководството на керамичното предприятие — „Бълаче“ в с. Бугрово взема по-ефективни мерки за отстраняването на пропуските по безопасността и хигиената на труда. Профкомитетът оказва близка помощ на административното ръководство при изпълнение на тези мероприятия, като извършва периодични прегледи по работните места. Това спомага да бъдат отстранявани много от пропуските по безопасността и хигиената на труда.

Трябва да се подчертае, че

има и не малко стопански ръководители, които все още недооценяват тези въпроси и не вземат ефикасни мерки за предотвратяване и премахване на пропуските по безопасността и хигиената на труда и борбата с трудовите злополуки. Формално и повърхностно се разглеждат причините им. Много инженерно-технически ръководители, като началници на цехове, отделения, механизми, енергетици, ръководители на обекти и пр., малко или въобще не се занимават с въпросите за безопасността на труда и не упражняват контрол за безусловното, а не по своему, спазване на безопасните начини на работа от работниците.

Фактът, че в нови или разширени предприятия, оборудвани със сравнително нова техника, каквато са ДМЗ „Червена звезда“, ДИП „Победа“ — Велико Търново, „Г. Терзиев“ — Свищов и други, все още се срещат частични трудови злополуки, показва, че недостатъчно се работи и с работниците за обучението им и за създаване на трайни правилни трудови навики. Те недостатъчно се ангажират в общата задача — борбата с трудовите злополуки. Изоставен е положителният опит на взаимен другарски контрол, което е една от основните задачи на профкомитетите по охраната на труда.

Кодексът на труда, в който са заложени въпросите на трудовото законодателство, изрично забранява да се пускат в експлоатация или преместващи предприятия, цехове и др., без разрешение на органите по охраната на труда и народното здраве. Ръководствата на Завода за радиоприемници във Велико Търново, Градския промкомбинат и ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица и други не се съобразиха с това изискване на трудовото законодателство. Въпреки че изрично е забранено да се пускат в действие необезопасени машини и съоръжения и работни места, много ръководители нарушават тази забрана. Шом машината работи и дава продукция, на опасностите от злополука не се обръща внимание.

В пазарния завод „Балкан“ Велико Търново мощен компресор е пуснат в действие и работи от един месец с опасни необезопасени ремъци. Уместно е да се напомним, че инспекторите по труда са контролни, а не изпълнителни органи и не следва да се изкачва проверката да покаже слабостите, за да бъдат те отстранени.

Кодексът на труда и Наредбата за инструктажа на работниците забраняват да се допускат на работа работници, които не са инструктирани и не са усвоили добре безопасните начини на работа. В ДИП „Сърп и чук“ — Велико Търново обаче, работникът Дончо Николов Донев работи на шанц-преса, без да знае, че работи и педял служи за автоматично шанцоване. А вероятността да го застъпи неволно и стане по този начин злополука е много голяма. Изниква въпросът как е обучен този работник и как е запознат с тази машина, тъй като това е основен момент в работата й? Освен това, без разрешение на инспекцията, е приет и поставен на опасна, стъпваща шанц-преса, Никола Мунев, който не е навършил 18 години. Подобни нарушения са допускани и другде.

През последните години в нашата страна все повече се говори за опазването на промишлените предприятия, правилното

конструиране и устройване на техниката и светлината, като фактори за повишаване на производителността на труда, запазване работоспособността на работниците и борбата със злополуките и заболяванията. Научните изследвания и изследвания в някои страни, като Съветския съюз, са показали, че с подполюхо опазване на производствените помещения, производителността на труда се е увеличила с 2 до 4 процента, а в ГДР и с 25 на сто.

Във Франция са направени опити в продължение на 3 години, при които е установено, че светлината е действувала и като противотрова при работа в токсична среда и химически вещества. Това, както и промишлените опазване, считаме, че трябва да се има предвид и е по възможностите на нашите стопански и професионални ръководители и предприятия. Традиция стана в нашия район през април да се извършва основно почистване и хигиенизиране на жилищата, дворовете и пр. Следва тази традиция на научна основа да я приемем и в самите предприятия и работни места. Да станат те по-приятни, по-приятни, а техниката — по-безопасна за работа.

Да отговорим на призива на Завода за токоизправители в Перник и в чест на Международния празник на труда — Първи май, Шестия конгрес на Професионалните съюзи и Деветия конгрес на БКП, под грижите на Партията, да внесем по-голямо подобрене на трудовите и битовите условия и намаляване на трудовите злополуки в окръга.

Кирил Дим. КАРАИВАНОВ зав. инспекция по труда при ОСПС — Велико Търново

В дните пред бойния празник на труда Първи май и Шестия конгрес на Професионалните съюзи и Деветия конгрес на БКП, под грижите на Партията, да внесем по-голямо подобрене на трудовите и битовите условия и намаляване на трудовите злополуки в окръга.

ОКОПАВАТ ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

Пролетта вече настъпи. За кооператорите от Върбица това е сезонът на най-усилената полска работа. По цялото равнище върбицкото поле се чува глътвава. Бит песни. Но особено оживено е сега в обширните блокове, засети със захарно цвекло. От 10 април започна окопаването и разреджването му.

Кооператорите от трите бригади са на блока от ранна утрин до късна вечер. Сред тях непрекъснато са и бригадирите Йордан Георгиев, Георги Петров и Енчо Петров. Те ту проверяват за качествено правене, ту се навенат и редом с кооператорите работят. Трябва да се бърза, да се помага. Наглед в чест на Първи май бригадите са си обяви съвместоване! И ще го спечели този, който работи по-бързо, по-добре.

Добрите цвеклопроизводители от Върбица знаят, че навременното прореждане и окопаване на захарното цвекло е едно от много важните агротехнически мероприятия при отглеждането на цвекло за високи добиви. Затова и то трябва да се извърши качествено и навреме.

Димитър Габровски от Обществена редакция на в. „Борба“ в Лопна Оряховица

Първа слапа копан на захарното цвекло правят и кооператорите от Овча могила. Те ще отглеждат тази година 3000 декара. По вече от 1000 декара вече са окопани. На целно място в благородната преработка на напревара е бригадата на Високо Кръстев. Само за два дни тя е окопала над 550 декара.

В дните пред светлия международен празник на труда — Първи май и Деветия конгрес на БКП кооператорите от всички бригади на стопанството изпат да постигнат колкото се може по-големи и качествени успехи в отглеждането на всички селскостопански култури.

П. Георгиев

СЪОБЩЕНИЯТА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПО ИСТОРИЧЕСКИ ДАННИ Великотърновската поща е открита през 1865 година по нареждане на просветения русенски валия Мидхад паша. Тя е била настена далеч от града, по пътя за Марино поле, на запад от казендийския междан, където на стотина крачки встрани се е издигало ориенталско куба на двукатна паянтова постройка, с малки и неприветливи прозорци. В такава правителствена сграда е била настанена първата Великотърновска поща. Тя е била достатъчна за осекдийна пощенски инвентар и ограничена дейност на тогавашната „Мензна кара пощалар“ (конна и коларска поща).

Два пъти в седмицата е била получавана и изпращана поща по трактовете за Русе, Осман пазар, Габрово, Ески Думая, като колата е превозвала и високоставени пътници. През 1869 година за нея началник е бил назначен Симеон Янчев, 36-годишен българин от Шумен. През тази година се открива и тежкоградно действие между Велико Търново и Русе, за да предаде първото тревожно съобщение за разбунтувалата се рая.

Малко по-късно, по време на Освободителната война и по нареждане на княз Черкаски, двама пощенски чиновници — Константин Радичевич и Владимир Грубачев — поставят началото на първата свободна българска поща в Свищов, а после във Велико Търново, като на Грубачев е била възложена задачата да организира обучението на 250 българци в града, които да оглавят ръководството на пощите в освободеното ни Отечество.

Първата Великотърновска поща след Освободението се настанява в две стаи на Коначка — сегашният градски нареден съвет.

Към 1896 година тя е преместена на днешната адвокатска улица, а по-късно в още няколко сгради. Но за първи път се настанява в своя собствена сграда през 1934 г.

дина в сегашната техническа палата на ул. „Д. Благоев“. През 1954 година тя е вече в днешната голяма пощенска палата.

Велико Търново в годините на народната власт израсна като голям възел на съобщенията. В него е концентрирана многообразна и най-модерна свързочна техника. В града се изгради първата автоматична телефонна група у нас и вече над 70 селища се избират без посредничеството на телефоните. През последно време тук се изработват нови автоматични телефонни централи и Великотърновската поща е „пробно поле“ за автоматично междуградско избирание.

Едновременно с изграждането на Велико Търново като исторически, културен и туристически град, наложително е и съобщенията да придобият по-добър вид. Затова и започнаха работите по изграждането на производствено-техническа сграда, която в най-близките години ще открие възможност за разширение на Автоматично-телефонната централа и за по-пълно задоволяване нуждите от нови телефонни постове. Успоредно с това през следващата година ще бъде разширена кабелизацията на града, с което се осигурява за

много години телефонизацията и на най-отдалечените квартали и жилища. Предстои до края на годината и през идващата да се пуснат в действие многоканални висококачествени уреди със София, Пловдив, Плевен и Стара Загора, с което се осигурява незабавна връзка с всички краища на Родината.

Колективът на Окръжната станция на съобщенията работи и живее по новому. Докато през 1884 година се е състоял от 23-ма служители, миналата година той надхвърля 350. Над 250 работници са включени в движението за комунистически труд, 4 бригади вече са удостоени с това високо звание, над 20 работници са носители на званието „Ударник на комунистическия труд“, има носители на ордени и медали, на значката „Отличник на Министерството на съобщенията“, носители на аления паспорт на трудовата слава и др. Тези членове, заедно с всички работници и служители, работят неуморно за бързи и качествени съобщения, за да пулсират нормално огромното сърце на нашата Родина.

П. ПЕЕВСКИ

зам.-началник на Окръжното управление на съобщенията във Велико Търново

ЩЕ СТАНЕ ТРИСТАХИЛЯДНИК

ПРЕЗ 1961 ГОДИНА кооперативът в Овча могила закупи нова лека кола „Волга“. Още с вземането й, за шофьор бе определен Тодор Петков Шишков, дългогодишен тракторист. С изключителна любов и старание Тодор поддържа своята кола. Винаги ще видите „Волга“ 15—60 в изправност и опрятен вид.

Не един път — в много дни, вечери и нощи — Тодор Петков се е отзовавал с готовност да откара спешно болни до Левски, Свищов, Велико Търново, Плевен или София. За това и кооператорите са му благодарни и го обичат.

Въпреки че условията на работа, както и пътищата из нашия край, не са много добри, той можа до 1 април тази година да измине 273 000 километра без основен ремонт. Изхождайки от добрите грижи за своята кола, Тодор е уверен, че до края на 1966 година ще измине 300 000 километра, без да направи основен ремонт на колата.

Успехите на Тодор Петков се дължат преди всичко на големите грижи за машината. Той не само старателно поддържа пътищата, но и съобразно с тях даяжи и колата със съответна скорост. И особено,

без да пести времето и силите си, той използва всяка свободна минута за проверка и поддържане на колата. Плов на тези грижи са и направените икономии — само от миналата година 1579.60 лв., които са предимно икономия от основен и текущ ремонт, от гуми, горивни и смазочни материали.

Обещанията и мечтата на Тодор Петков се дължат на голямата международен празник на труда — 1 май са да стане тристахилядник. И тази мечта той сигурно ще осъществи.

Петър ПАНЧЕВ

Н. ДИМИТРОВ главен зоотехник на ДЗС „Родоп“ — Лясковец

В. „БОРБА“ Стр. 3, бр. 48, 21. IV. 1966 г.

